

פרוטוקול מס' 353

מישיבת ועדת העבודה
מיום ה', י"ז בתמוז תשל"ו - 15.7.1976, שעה 10.00

נ כ ח ו:

חברי הוועדה:

ש. ארבל-אלמוזלינו - היו"ר
י.ז. אמיר
מ. ורטמן

מוזמנים:

י. בארי - המוסד לביטוח לאומי
מ. לויך - המוסד לביטוח לאומי

מזכיר הוועדה: י. נוריאל

רשמה: א. עצמון

סדר היום: (1) חוק שירות מילואים (תגמולים) חשי"ט-1959 (נוסח משולב)
תקנות בדבר הענקות למשתתפים בחינוך קדם-צבאי.

(2) חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), תשכ"ח-1968 - תקנות
בדבר קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה.

אני פותחת את הישיבה.

היו"ר ש. ארבלי:

חוק שירות מילואים (תגמולים) תשי"ט-1959 (נוסח משולב) - תקנות בדבר הענקות למשתתפים בחינוך קדם-צבאי

לתקנות האלה הקדשנו שתי ישיבות אבל עדיין לא הצבענו ואני מקווה שהיום נוכל לגמור את החקנות.

מ. לוי:
אתיחס לשני דברים שנשארו פתוחים. בישיבות הקודמות נשארה פתוחה השאלה לגבי מה שכינינו מכסימום הענקה. אמרנו: אותו נער עובד שיוצא להשתתף בחינוך קדם-צבאי ישנו מינימום הענקה שזה 25% מהשכר הממוצע במשק בתוספת פיצוי כמשמעותו בסעיף 11(ג) בחוק הביטוח הלאומי. כלומר, אם הכנסתו יותר נמוכה, בכל זאת הוא איננו מקבל פחות מהמינימום ההענקה. כמו-כך הצענו מכסימום הענקה ולפי ההצעה המקורית זה 50% מהשכר הממוצע במשק, בתוספת פיצוי כמשמעותו בסעיף 11(ג) לחוק הביטוח הלאומי.

בישיבה האחרונה, לאור ההשגות וההערות שהיו, ההצעה האחרונה היתה להעלות את זה ל-55% מהשכר הממוצע במשק. בישיבה הקודמת הופיעו פה נציגי הנוער העובד ועד כמה שהבנתי ההצעה של 55% מהשכר הממוצע במשק עונה על המצב ואפילו זה מעל ומעבר לתעריפים שמקבל היום הנוער העובד.

הויכוח היה נטוש סביב השאלה אם צריך לקבוע מכסימום הענקה או לא. אנחנו אמרנו שאנחנו רואים בזה חשיבות מכמה סיבות: (א) אין לנו, בניגוד לאנשים מבוגרים, בקורת על ההכנסה. (ב) אם בחור גומר את השירות בצבא ומתחיל לעבוד קובעים לו מינימום תשלום בשירות מילואים. לגבי קדם-צבאי זה יותר עבודה חברתית מאשר הוא חשוף לכל מיני סיכונים. אמרנו פה צריך ללמוד גזירה שווה ממה שיש לאדם מבוגר. אנחנו עומדים על הנקודה של 55% מהשכר הממוצע במשק.

היו"ר ש. ארבלי:

אני רוצה להוסיף לדברים שאמר מר לוי: הטיעון של הצבא היה שהיום, עד לפני התקנות האלה, המצב הוא שיש חוסר השתתפות של נערים עובדים להשתתף בפעולות גדנ"ע וזאת בשל העובדה שהם מפסידים את שכר העבודה שלהם.

שנית - אנחנו יודעים מהו ההרבה הסוציאלי של הנערים האלה. הם באים ממשפחות גדולות ועם הכנסה מעטה. שלישית - בדקנו גם את ההכנסה של הנערים ששכרנו שלנער שיוצא לגדנ"ע צריך לתת לו את השכר שיש לו במקום העבודה. מה גם שהשכר שלו אינו גבוה ואינו עולה על 50-60% מהשכר הממוצע במשק. הצעתי לא לקבוע מינימום ולא מכסימום אלא לתת את שכרו כפי שהוא מקבל במקום העבודה.

ההצעה של המוסד לביטוח לאומי היא לתת אחיד לכולם, אבל מי שיש לו 800 ל"י אחם לא תתנו לו 200, ל"י? אלא מגבילים לגבי אלה שיש להם שכר יותר גבוה. אמרנו: כאשר באים לאותו נער שיוצא לגדנ"ע ואומרים לו אתה אינך מפסיד מההכנסה שלך אלא תקבל מה שקבלת בעבודה - זו היתה הצעתי והוועדה קבלה אותה. חה"כ דיציאן ביקש מכסימום 75% מהשכר הממוצע במשק, בכל אופן העניין נשאר ללא הכרעה ומולרחים להחליט עליו היום.

היו"ר ש. ארבלי:

העמדה של נציגי הנוער העובד היתה לתת לנער את שכרו שהוא מקבל במקום העבודה שלו.

בחקנה 4 כתוב: אישור מטעם המעביד שינתן לפי דרישת העובד, או ראייה אחרת להנחת דעתה של קרן ההשוואה על השכר ששולם לנער העובד בעד שלושים ימי העבודה האחרונים בתקופה הקובעת ובאם שולם לנער העובד שכר בעד התקופה בה היה בחינוך קדם-צבאי - אישור על גובה השכר ששולם לו.

נניח שהוא היה בחופש ויצא לגדנ"ע - אני רוצה שיהיה ברור מהסעיף הזה שמגיע לו תשלום בעד זה.

מ. לוי:

זה אחד הכללים המקובלים בקרן השוואה - וכך גם לפי התקשי"ר שאם אדם יוצא לשרת במילואים והוא בחופש אז החופש נדחה לו. לא מביאים בחשבון לא דמי חופשה ולא דמי מחלה.

היו"ר ש. ארבלי:

אני מקבלת את ההסבר.

י. ז'אמיר:

אפשר לומר 50% מכסימום אך לא פחות מאשר שכר העבודה.

מ. ורטמן:

באף מקרה הוא לא יקבל פחות מ-25%. השיקול שלנו הוא ואנני רוצה לצאת מחוץ הנחה שהנערים לא עובדים באופן קבוע. אם הנער עובד קבוע ומקבל 50%, זה לא רחוק מהשכר שלו. אני לא מניח שיש נערים שמרוויחים 1,100 ל"י, אולי בודדים.

היו"ר ש. ארבלי:

אם זה נע סביב זה אז למה לקבוע מכסימום ומינימום?

מ. ורטמן:

אבל אז מסדרים את אלה שאין להם כלום.

היו"ר ש. ארבלי:

אם הוא איננו עובד הוא גם לא מקבל כלום.

מ. ורטמן:

אם הוא מקבל שכר יומי - על איזה בסיס משלמים לו?

מ. לוי:

במסגרת 90 הימים שקדמו לשירות שלו וצריך לפחות 30 ימי עבודה.

מ. ורטמן:

ההצעה הכי טובה שיקבל מה שיש לו.

י. ז'אמיר:

אנחנו מסכימים כולנו שיש חשיבות למדינת ישראל שהנערים ילכו לשירות קדם-צבאי. קדם-צבאי זה לא אומר רק מספר ימים בגנד"ע אלא זה יכול להיות שירות של חודשים ושנים. יהיו נערים שעבדו לפני כן ולאחר מכן רוצים בקריירה צבאית. לדעתי, אנחנו צריכים לעודד דבר כזה. צריך לעודד נערים לומדים ללכת בכיוון של קריירה צבאית. הצעת החוק הזו אינה נותנת פתרון לנערים כאלה.

הצעת חוק זו לא דנה בנערים לומדים.

היו"ר ש. ארבל:

דוקא בנושא של נערים לומדים צריך לתת לנערים מינימום שכר בשביל לעודד אותם

י.ז. אמיר:

ללכת לזה.

יש שתי אפשרויות: או שאנחנו נתקרב כמה שיותר לשכרו הריאלי של הנער העובד, או שאנחנו נסכים ששכרו הקודם יהיה גם שכרו בחינוך קדם-צבאי. אם אין שום החלטה ורוצים להגיע לפשרה אני מציע שיהיה 70% מכסימום ו-35% מינימום.

מ. לוי:

לפי ההצעה שלנו יש מכסימום ויש מינימום. הנעיה מתעוררת לגבי שכבה דקה מאד של נערים שמרויחים די הרבה. אין לנו שום בקורת על זה היות והם לא משלמים לקרן ההשוואה. יש בזה משהו חינוכי וגם כדי לשמור על האוירה.

מ. ורטמן:

אם נקבל את ההצעה שהוא יקבל בהתאם לשכרו במקום העבודה אזו נפגע בשכבה החלשה. אני מציע שנלך על 75% מכסימום ו-25% מינימום.

י.ז. אמיר:

25% מינימום זה לא צודק הרי אתה רוצה לעזור לשכבה החלשה?

מ. לוי:

אני רוצה להביא את זה בפני השר.

היו"ר ש. ארבל:

ישנן שתי הצעות: (1) לבטל את המכסימום והמינימום ולתת את השכר שהוא משתכר במקום העבודה. (2) לקבוע מכסימום של 70% ומינימום של 35%.

מ. לוי:

אני אביא את זה בפני השר ואם הוא יקבל את דין הוועדה אז נתאם את הסעיפים בהתאם.

מ. ורטמן:

צריך להבהיר את ימי המחלה בשכר - כאן זה לא ברור.

מ. לוי:

יש הגדרה מה זה ימי עבודה - ימים בעדם שולם שכר עבודה.

מ. ורטמן:

אם הוא חודשי אז המונח הזה מכוסה. אם הוא יומי הוא מקבל את האישור והולך למבטחים ומקבל את הכסף.

מ. לוי:

יש חוק דמי מחלה ושם ישנה הוראה מפורשת שרואים דמי מחלה גם כן כשכר עבודה לכל דבר. אם כתוב ימי עבודה - ימים בעדם שולם שכר עבודה אין לי ספק שזה מכוסה.

מ. ורטמן:

כתוב שכר עבודה רגיל - כחלק השלושים של שכרו של נער עובד ששולם לו בעד שלושים ימי עבודה האחרונים בחקופה הקובעת.

מ. לוי:

הוא יכול לבחור לו את ה-30 יום.

כלומר, אם היו לו 3 ימי מנוחה אז מספיק 27 ימים ואז זה מתחלק ב-27 ולא ב-30.

מ. ורטמן:

הוא יכול לבחור לו את ימי העבודה ממש שקיבל בעדם שכר.

מ. לוי:

נניח שיש בתוך זה 7 ימי אבל ואתה מחלק את ה-21 יום ב-30 יוצא שהוא מקבל פחות.

מ. ורטמן:

אי אפשר לקחת כל פריט שהוא חריג ולהביא אותו כנורמה.

מ. לוי:

אולי יש להוסיף את המילים: בכל מקרה לא יקבל פחות מאותו שכר ממוצע שקיבל ליום.

מ. ורטמן:

אתה לוקח מקרים די חריגים. כך זה הולך בנפגעי עבודה ובדמי לידה. מדובר על תקופה

מ. לוי:

די קצרה.

מדוע צריך להעניש את האיש? - ימי שבתה מוכרים לצורך זה וכאשר הוא הולך למילואים

מ. ורטמן:

הוא יכול לחבוע את זה מהמילואים.

אם מגיע לו שכר והוא קיבל את השכר זה כמו אדם שמשרת במילואים. הייתי מבקש לא

מ. לוי:

לחרוג מאותה המסגרת שהונצחה בכל החוקים הסוציאליים. לגבי הנקודה הראשונה אביא את זה בפני השר.

היו"ר ש. ארבלי:

נער עובד יהיה זכאי להענקה אם נתקיימו בו אלה: - (1) השתתף בחינוך קדם צבאי יוחר מיום אחד ברציפות. (2) עבד לפחות שלוש ימי עבודה בתקופה הקובעת. (3) לא שולם לו שכר עבודה רגיל בעד התקופה בה השתתף בחינוך הקדם-צבאי.

סעיף 2:

האם נער עובד לא צריך לקבל פנקס נוער עובד?

מ. ורטמן:

נכון - כל נער שהולך ללשכת העבודה הוא צריך שיהיה לו פנקס עבודה.

היו"ר ש. ארבלי:

אני מוכן להוסיף את זה.

מ. לוי:

אני מציע שלא להכניס את זה.

י.ז. אמיר:

פנקס עבודה לפי חוק עבודת הנוער.

היו"ר ש. ארבלי:

אני מסתייג מהתוספת הזאת.

י.ז. אמיר:

נער שנשלח לפי שירות התעסוקה הוא מקבל לפי תעריף מקצועי.

היו"ר ש. ארבלי:

את המינימום חייבים להבטיח.

י.ז. אמיר:

את ענין הפנקס הייתי מכניס בסעיף 4 שהוא צריך להציג את הפנקס.

מ. לוינ:

לא הייתי אומר להציג אלא שבאותו טופס יכתוב את מספר הפנקס. או לכתוב: וברשותו

היו"ר ש. ארבלי:

פנקס עובד.

אני מוכרח לברר את זה.

מ. לוינ:

בטופס שהוא ימלא יהיה כתוב: מס' פנקס העבודה.

היו"ר ש. ארבלי:

תחילתן של תקנות אלה ביום א' בניסן תשל"ו (1 באפריל 1976).

סעיף 5:

פה זה רטרואקטיבי ואנחנו משלמים לפני משורת הדין. אנחנו משלמים לפי המכסימום ואף אחד לא בא לטעון שהוא מקופח.

מ. לוינ:

יש צורך בהוראת מעבר.

היו"ר ש. ארבלי:

סעיפים 135, 136, 138, 149 ו-198 לחוק הביטוח הלאומי יחולו לענין תקנות אלה בשינויים

סעיף 6:

המחוייבים.

לתקנות אלה ייקרא "תקנות שירות מילואים (תגמולים) הענקות לנערים עובדים המשתתפים

סעיף 7:

בחינוך קדם-צבאי, תשל"ו-1976.

לסיכום - ההצעה שהתגבשה היא שישראל לנער שכרו כפי שהוא מקבל במקום העבודה, זו הצעה של חברי הוועדה. שנית - בהגדרה של נער עובד יש לכלול ענין של פנקס עבודה. בהגדרה של מדד כללנו מה זה מדד בסעיף של ההגדרות - כמשמעותו בסעיף 1 של חוק הביטוח הלאומי. כמו-כן יש להכניס הוראת מעבר.

נציג המוסד לביטוח לאומי יביא את ההצעות בפני השר. במידה והשר יסכים להצעת הוועדה נראה את הענין גמור ואז יו"ר הוועדה מוסמכת לגמור את הענין עם המוסד לביטוח לאומי.

חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), תשכ"ח-1968 - תקנות בדבר קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה.

מ. לוינ:

1. אחרי תקנה 11 לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תש"ז-1956 (להלן - התקנות העיקריות) יבוא: הנסיבות שלפיהן תובא בחשבון נכות מעבודה קודמת לצורך צרוף דרגות נכות מעבודה של נכה עבודה לענין סעיף 63א לחוק (להלן - דרגת הנכות המצטברת) הן לפי שני אלה:

אנחנו הגשנו הצעת חוק שהתקבלה כמספר 10 שיש נסיבות מסוימות שכאשר יש פגיעות שונות וכתוצאה מהאופי המצטבר של הנכויות צומצמה הכנסתו מעבודה או ממשלח יד ב-50% או יותר, יש לצרף את הנכויות. לדוגמה: אם יש לו 15% ולאחר מכן נפגע וקיבל 60% לפעמים לערך המצטבר יש משמעות.

מ. לוינ:

אם אפשר למצוא טכניקה של צרוף הנכויות הוא יכול לקבל קיצבה שיש לה ערך יותר ממענק. כמו-כן יש תקנה שאפשר להגדיל מ-60% ל-100%. בעקבות הסעיף המסמך הזה התקנו תקנות.

(א) כתוצאה מהאופי המצטבר של הנכויות

צומצמה בדרך קבע הכנסתו מעבודה או ממשלה יד ב-50% או יותר לעומת הכנסתו הממוצעת של הנכה מעבודה ברבע השנה שקדם ליום שבעדו מגיעים לו לראשונה דמי פגיעה עקב הפגיעה בעבודה האחרונה או ליום בו הלה לאחרונה לפי התקנות העיקריות החמרה בדרגת הנכות שבגינן הוגשה התביעה לצרוף הנכויות.

לענין תקנה זו: "הכנסה" כמשמעותה בסעיף

54 (ב) לחוק.

לגבי שכיר - ההכנסה שממנה מגיעים דמי

ביטוח. לגבי לא שכיר - ההכנסה ששימשה יסוד לחישוב דמי הביטוח בעד רבע השנה האמור בסעיף קטן (א), והכל לרבות אותו סכום שהיו מגיעים ממנו דמי ביטוח אלמלא המקסימום הקבוע לתשלום דמי ביטוח.

(ב) צרוף דרגות הנכות מעבודה עשוי לזכות

את הנכה באחת מאלה: (1) בקיצבה במקום במענק; (2) בדרגת נכות כאמור בתקנה 16 לתקנות אלה.

אנחנו צריכים לתת ביטוי לאמור בסעיף 63א

שעקב מהאופי המצטבר של הנכויות נפגע כושר ההשתכרות שלו ב-50% ויותר - וזה לפי העקרון של ביטוח נכות כללי ששם קבענו מיהו נכה, אדם שאיבד 50% לפחות משכרו. גם פה לוקחים הכנסה לפני קרות המקרה ואחרי קרות המקרה. ב-26 השבועות הראשונים שלאחר התאונה הוא מקבל דמי פגיעה ולאחר מכן הוא זכאי לקיצבת נכות במידה ויש לו דרגת נכות. אבל אם יש החמרה והוא הולך לוועדה רפואית ומעלים לו את זה מ-20% ל-30% אז הוא לא מקבל שוב דמי פגיעה אלא מתחיל לקבל קיצבת נכות. מתי יש משמעות לצרוף נכויות? מצד אחד יש מענק ומצד שני יש קיצבה - אם יש שתי קיצבות, איך שינוי ניכר. מה זה מענק? - זה תשלום חד פעמי ומזה הוא יוצא מהחמונה. אנחנו אומרים - לא, זה עדיין יובא בחשבון כאשר נגדיל את הקיצבה.

תקנה 16 אומרת: מוצאת הוועדה כי עקב הפגיעה

נמנע מהנפגע כל סיכוי לעבודה ודרגת הנכות לפי תקנות 14, 11 ו-19 היא 65% לפחות, רשאית היא לקבוע דרגת נכות של 100%.

לפעמים יש לאדם 60% דרגת נכות ופעם שניה

הוא מקבל 18% - אם מצרפים את שתי הנכויות זה מגיע ל-65%. אם רואים שהאדם איננו מסוגל לעבוד עקב התאונה השניה אז באה תקנה 16 ואומרת שהוועדה רשאית להקפיץ את 65% ל-100%.

סעיף 12א:

הוועדה או הוועדה הרפואית לערעורים, לפי הענין, תקבע את דרגת הנכות לענין סעיף

63א לחוק לאחר שפקיד החביעות יאשר שהתקיימו בנכה העבודה הנסיבות כאמור בתקנה 12(א).

מה הסמכות הזאת שניתנת לפקיד התביעות?

היו"ר ש. ארבלי:

פה אנחנו צריכים להבהיר לעצמנו שהוועדה הרפואית קובעת מצב רפואי ותו לא. היא

מ. לוי:

איננה קובעת אם יש הפחתה בהכנסה. אם הקביעה שלה לא טובה אז פונים לבית הדין.

(א) לענין סעיף 63א לחוק תקבע הוועדה מחדש בהתאם למבחנים הקיימים את דרגת הנכות לפי

סעיף 12ב:

אחוזי הנכות שבתוספת לתקנות העיקריות לגבי כל פגיעה בעבודה המובאת בחשבון לענין צרוף דרגות הנכות.

כתוב פה: בהתאם למבחנים הקיימים - האם הכוונה למבחנים האחרונים?

היו"ר ש. ארבלי:

הכוונה למבחנים שהם בתוך ביום הקביעה.

י. בארי:

יש להוסיף את המילים: שהם בתוך ביום הקביעה.

היו"ר ש. ארבלי:

תמיד המגמה היא להיטיב ולהקל ולא להחמיר.

מ. לוי:

פקיד התביעות הוא בעצם שיקבע. עד היום היה שהחוק קובע שוועדה רפואית קובעת דרגת נכות והמוסד משלם לו בלי לבדוק אם הכנסתו צומצמה או גדלה. היום מציעים למרות שהוועדה הרפואית קבעה, לבדוק את הכנסתו של העובד.

י. ד. אמיר:

זה בדיוק כמו שאדם מגיש תביעה להטבה סוציאלית. הוא כבר מוכר אצלנו כנכה הוא מגיש תביעה חדשה, הוא ממשיך להיות נכה וממשיך להיות זכאי לקבלת קצבה. על-מנת לקבל תוספת קיצבה הוא מגיש טופס חדש ופקיד התביעות בודק את הנתונים שהאיש מציא וקובע החלטה. לאור התקון שחל בסעיף 200 אם יש דחייה של הטבה סוציאלית יכול האדם ללכת לבית הדין.

י. בארי:

כאשר אנחנו מציעים את הנושא של צרוף נכויות האיש צריך להגיש תביעה לצרוף הנכויות ולעמוד בשני תנאים: (1) שהכנסתו צומצמה ב-50% (2) זה יזכה אותו בקיצבה במקום במענק או בדרגת נכות כאמור בתקנה 16, כלומר, להקפיץ את 65% ל-100%.

ההצעה הזאת התקבלה על דעת ארגון הנכים. כל יוזמת ההצעה באה בגלל אותם מקרים מסכנים שתכנסתם נמוכה ונפגעו כמה פעמים, או שהוא אכל את המענק.

פקיד התביעות מקבל את התביעה, בודק את מחקיים התנאי הראשון של צמצום הכנסה ב-50% - אם כן הוא מעביר לוועדה הרפואית. אם פקיד התביעה ימצא שלא צומצמה ההכנסה הוא ירדע זאת לאיש והאיש רשאי ללכת לבית הדין.

י. ז. אמיר:

נקח לדוגמה עובד קבוע שנפצע פעם ראשונה וקובעים לו 50% נכות. הוא מקבל קיצבה חודשית וחוזר לעבודה ומקבל את אותה משכורת שהיתה לו. אותו עובד נפגע פעם שניה וקובעים לו 15%, הוא ממשיך לעבוד. במקרה הזה אם הוא מבקש לצרף לו את הנכונות הוא איננו זכאי אם אין פגיעה ב-50% מהכנסתו?

י. בארי:

הוא ממשיך לקבל את משכורתו וגם את הקיצבה, הוא לא נפגע רק אם הוא בא לבקש הטבה

נוספת.

מ. לוי:

היום המחוקק החליט שצרוף הנכויות יכול להיות רק בנסיבות כאלה שכושר ההשתכרות

שלו נפגע ב-50%.

י. בארי:

כל עוד לא חלה ירידה בהכנסתו הוא ממשיך לקבל 2-3 קיצבות, כל עוד הוא לא עבר את

ה-100%.

היו"ר ש. ארבל:

פה באים לקראת אלה שהכנסתם מצטמצמת. יש לחוסף את המילים:...בהתאם למבחנים הקיימים

שהיו ביום הקביעה.

מ. לוי:

סעיף 12ב(ב):

דרגת נכות מצטברת תחושב באופן ובסדר המפורטים להלן: (1) בעד פגיעה שנקבע לה אחוז הנכות הראשון במעלה - אחוז הנכות שנקבע כאמור. (2) בעד פגיעה שנקבע לה אחוז הנכות שני במעלה - מספר אחוזי הנכות מהכושר המופחת במספר האחוזים שנקבעו כאמור בפסקה (1). (3) בעד כל פגיעה נוספת שנקבע לה אחוז נכות השלישי במעלה - לפי הכלל האמור בפסקה (2), בשינויים המחוייבים, וכן הלאה.

י. בארי:

אדם נפגע בשנת 1970 וקבעו לו 30%. נפגע בשנת 1976 וקיבל 50%. לוקחים את הגבוה שיש לו ביחד 65% ומוסיפים 50% מה-30% וזה נותן 15%. פרושו של דבר

מ. לוי:

(ג) עקב פגיעת עבודה נוספת באותו אבר - לא תוגדל דרגת נכות כאמור בסעיף 63 לחוק מעל לדרגת נכות מקסימלית שבמכשור לגבי אותו איבר.

זאת אומרת שלא יווצר מצב שאם אדם נפגע מספר פעמים ביד וע"י הצרוף הוא יוכל לקבל יותר אילו היה מקבל בעד כל היד אילו היה נפגע.

(ד) הוראות סעיף 71 לחוק יחולו בשינויים

המחוייבים.

אנחנו מתרגמים את המענק בלשון של קיצבה לחודשים. אם הוא שנתיים היה רק ב-15% עד שנפגע פעם שניה אז מתרגמים את זה לקיצבה ומכפילים בשנתיים. אחרי הפגיעה השניה הוא כבר מקבל את הפיצוי במסגרת הקרנות. אנחנו אומרים שהמענק הנוסף יקוזז כנגד הקיצבה.

מ. לוי: סעיף 71 לחוק אומר: עלתה דרגת נכותו של נכה עבודה אחרי קבלת מענק עד כדי לזכותו לקיצבה, ינוכה מהקיצבה האמורה הסכום שבו עודף המענק האמור על סך כל הקיצבות שהיו משתלמות לו, מהיום שבו היה זכאי לראשונה למענק עד היום שבו היה זכאי לקיצבה עקב העליה בדרגת נכותו, אילו סעיף 68 היה חל על דרגת הנכות מעבודה שזיכתה אותו למענק.

(ה) בקביעת דרגת הנכות המצטברת רשאית הוועדה להחיל הוראות תקנה 15 לתקנות העיקריות.

תקנה 15 אומרת: (א) הועדה רשאית לקבוע דרגת נכות יציבה קטנה או גדולה עד מחצית מזו שנקבעה לצד המבחנים, או מזו שנקבעה מכוח תקנות 14 או 31 בשים לב למקצועו, לגילו או למינו של הנפגע, ובלבד שדרגת הנכות היציבה כתוצאה משינוי זה לא תעלה על 19% אם דרגת הנכות פתוחה מ-20%, ובכל מקרה אחר לא תעלה על 100%.

(ב) הועדה תתחשב במקצועו של הנפגע כאשר לדעתה הוא אינו מסוגל לחזור לעבודתו או לעיסוקו או כאשר לדעתה הנכות הביאה לירידה ניכרת ולא לזמן מוגבל בהכנסותיו.

(ג) הועדה לא תתחשב בגילו, במינו ובכושר העבודה של הנפגע אם הם כבר הובאו בחשבון במבחנים.

(ד) הועדה תיקבע את דרגת הנכות לפי תקנה זו רק לגבי אותן הפגיונות הנובעות מפגיעה בעבודה שבקשר אחת נקבעה דרגת הנכות ולאחר שנוכו פגיונות שאינן קשורות באותה פגיעה בעבודה.

סעיף 12ג: קיימות הנסיבות לצרוף דרגות הנכות באמור בתקנה 12א תחושב הגימלה לפי שכר העבודה הרגיל שמשמש בסיס לחישוב גימלת נכות מעבודה עקב פגיעה בעבודה אחת בלבד לפי הבסיס הגבוה יותר. שכר העבודה הרגיל כמשמעותו בסעיף 54 לחוק.

נוחנים לאדם לבחור את המצב הטוב ביותר ובהתאם לכך יקבע.

היו"ר ש. ארבלי: השאלה היא, נניח לדוגמה אותו נכה שיש לו 50% ו-30% והוא יכול לבחור לפי הבסיס הגבוה שהיה ב-30%. נשאלת השאלה - כאשר באים לחשב את הבסיס האם מחשבים את הבסיס שליאז לפי הערך של היום?

י. בארי: לוקחים את הבסיס שהיה ערב הפגיעה ומסתכלים על הבדלי המדד ומעדכנים את זה לפי יום קביעת הוועדה.

היו"ר ש. ארבלי: נניח שהבסיס הגבוה היה ב-1970 - האם אתם מעדכנים את זה מאז להיום?

י. בארי: ביום שקבעה הוועדה את דרגת הנכות.

מ. לוי: אני חושב, בצדק, שלא צריך להגדיל את זה.

צריך להיות הבסיס הגבוה ביותר בהתאם לערכו הריאלי ביום הקביעה.

היו"ר ש. ארבלי:

אבדוק את זה ואתן תשובה בשבוע הבא.

י. בארי:

מ. לויץ:

תחילתן של תקנות אלה ביום א' בניסן תשל"ו (1 באפריל 1976) לגבי: (א) מי שנקבעה לו

סעיף 2:

דרגת הנכות לראשונה ביום א' בניסן תשל"ו (1 באפריל 1976) או לאחריו. (ב) מי שדרגת נכותו הוגדלה עקב החמרה במצבו הרפואי ביום א' בניסן תשל"ו (1 באפריל 1976) או לאחריו.

לתקנות אלה ייקרא "תקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשל"ו-

סעיף 3:

1976.

לסיכום - בתקנה 1 יש להוסיף את המילים: ...בהתאם למבחנים הקיימים שבחוקך יום הפגיעה. לגבי 12' יש צורך בהבהרה שיש לקבוע בסיס גבוה יותר בהתאם לערכו הריאלי ביום הקביעה.

היו"ר ש. ארבלי:

הישיבה ננעלה בשעה 12.00